

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722201529
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2722201529.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka - E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., zastúpená: JUDr. Ing. Branislav Pecho, PhD., advokát so sídlom Piaristická 2, Nitra, a otec – F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, H., zastúpený: Mgr. Milan Trylč, PhD., advokát so sídlom J. Kráľa 12, Senica, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2P/56/2022 zo dňa 08. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Súd prvej inštancie uznesenie po citovaní § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) vecne odôvodnil tým, že matka maloletého podala dňa 15.11.2022 na Okresnom súde Skalica návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode obsahujúci aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť maloletého do jej osobnej starostlivosti a zaviazat' otca prispievať na výživu maloletého sumou 800,- eur mesačne (vec vedená pod sp. zn. 11P/113/2022). Okresný súd Skalica vylúčil z konania sp. zn. 11P/113/2022 uznesením sp. zn. 11P/113/2022 zo dňa 16.11.2022 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie, ktoré je v súčasnosti vedené pod sp. zn. 2P/56/2022.

Vychádzajúc z predloženého návrhu matky maloletého, no predovšetkým zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonom požadované predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. že by bolo potrebné formou neodkladného opatrenia bezodkladne upraviť právne pomery rodičov vo vzťahu k zvereniu maloletého do osobnej starostlivosti matky a určení vyživovacej povinnosti otca, bez vykonaného dokazovania. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že rodičia sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, takýmto spôsobom je zabezpečovaná osobná starostlivosť o maloletého už od augusta 2022 (t. j. cca 4 mesiace), pričom šetrením kolízneho opatrovníka neboli

v tejto starostlivosti rodičov formou striedavej starostlivosti zistené žiadne nedostatky, čo súd prvej inštancie považoval za kľúčové pri rozhodovaní o (ne)dôvodnosti (návrhu – pozn. odvolacieho súdu) na nariadenie neodkladného opatrenia. Prvoinštančný súd uviedol, že nie je žiaduce bez riadne vykonaného dokazovania, a to za situácie, keď sa rodičia dohodli (§ 36 ods. 1 zákona o rodine) na poskytovaní striedavej osobnej starostlivosti k ich maloletému dieťaťu, aby súd do tohto fungujúceho stavu zasahoval nariadením neodkladného opatrenia, ktorým sa matka dožadovala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti, t. j. žiadala upraviť pomery v rozpore s terajším faktickým stavom (od 08/2022), pri ktorom neboli kolíznym opatrovníkom zistené žiadne nedostatky. Zo šetrenia vyplýva ten stav vecí, že starostlivosť o maloletého je zo strany rodičov riadne zabezpečená, preto tu podľa súdu prvej inštancie nie je potreba úpravy týchto rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva neodkladným opatrením. Striedavá osobná starostlivosť je svojím charakterom práve taká starostlivosť, kde nevyhnutnou podmienkou je práve dohoda rodičov na nej. Bez toho, aby sa rodičia maloletého na takejto forme poskytovania starostlivosti dohodli, by jej realizácia (od 08/2022) možná nebola. Pri vyhovení návrhu matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti zo strany súdu by naopak došlo k narušeniu už dohodnutého systému starostlivosti rodičov o maloletého, čo by nebolo v záujme maloletého. Súčasne podľa súdu prvej inštancie nie je daný dôvod na určenie potom aj povinnosti otca platiť výživné, keďže osobná starostlivosť o maloletého je zabezpečovaná oboma rodičmi striedavo. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že v konaní sp. zn. 11P/113/2022 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu na čas po rozvode súd vykoná riadne dokazovanie ohľadom starostlivosti rodičov o maloletého, ako aj vyživovacej povinnosti rodičov. V danej veci je už aj vytyčený termín pojednávania dňa 07.02.2023. Aj z tohto dôvodu súd prvej inštancie nepovažoval nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodné. Na základe týchto skutočností potom návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o nespĺnení zákonom požadovaných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Mala za to, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie vôbec neodôvodnil, pričom s poukazom na nesporné skutočnosti zistené nielen z vyjadrenia rodičov, ale aj zo správy kolízneho opatrovníka, je zrejmé, že rodičia sa vedia o styku s maloletým dohodnúť. Nie je však zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie ustálil, že sa rodičia dohodli na striedavej starostlivosti, že je otec pracovne vyťažený, že aj v čase, kedy má mať otec v opatere maloletého, ho nestíha prevziať zo školského zariadenia, maloletého vyzdvihujú iné osoby, ktoré s ním trávajú čas (uvedené potvrdil aj otec maloletého), ktorý čas by s maloletým mohla tráviť matka. Podľa matky je rozhodnutie prvoinštančného súdu nesprávne a arbitrárne.

Matka v odvolaní poukázala na to, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potrebné posudzovať nevyhnutnosť vydania neodkladného opatrenia vždy z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktorý je v takýchto konaniach prioritný. V danej veci je prvoradý záujem maloletého a je nepochybne v záujme maloletého, aby ho matka vyzdvihla zo školského zariadenia (a nie cudzie osoby), aby sa s ním učila a pripravovala ho do školy (a nie cudzie osoby), aby mu pripravovala jedlo (a nie cudzie osoby) a aby s ním trávila aj voľný čas (a nie cudzie osoby), a teda nie je v záujme maloletého, aby maloletý v prítomnosti cudzích osôb čakal na otca, kým sa vráti z práce. Naopak je vhodnejšie a v záujme maloletého, aby bol v tomto čase s matkou.

Súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že sa rodičia dohodli na striedavej starostlivosti maloletého. Súd prvej inštancie nesprávne použil právny predpis, keďže striedavá starostlivosť je podľa zákona o rodine starostlivosťou rodičov o maloleté dieťa až po rozvode rodičov. Matka nikdy nevyjadrila súhlas s tým, aby bol maloletý v „striedavej“ starostlivosti rodičov. Práve naopak, pred kolíznym opatrovníkom uviedla, že jej prekáža, že maloletého vyzdvihujú zo školského zariadenia cudzie osoby, že s ním trávajú čas, pokiaľ je otec v práci. Skutočnosť, že otec je vo vzťahu rodičov dominantným a vie si svojím postavením a pozíciou vynútiť požadované správanie sa matky, nie je zákonom konformným dohodnutím sa rodičov

na „striedavej“ starostlivosti a ani vyslovením súhlasu matky s týmto stavom, ktorý navyše nie je v záujme maloletého, nakoľko s maloletým trávia čas iné osoby a nie otec. Je nesporné, že matka nebráni otcovi v styku s maloletým. Takýto režim ani nie je v záujme maloletého a preto nemôže ísť z pohľadu maloletého o „fungujúci“ stav, ako sa nesprávne domnieva súd prvej inštancie. Otec sa po rozchode rodičov vyjadril, že zoberie matke všetko, že jej zoberie najprv dieťa, že nedostane na maloletého žiadne výživné a že si to vie vzhľadom na jeho postavenie v spoločnosti a peniaze zariadiť.

Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal potrebami maloletého a možnosťami rodičov, t. j. skutočnosťami majetkových pomerov rodičov, výdavkami rodičov na maloletého, príjmami rodičov, a teda že neurčil otcovi platiť výživné aspoň v nevyhnutnej miere. Otec je podnikateľ, je spoločníkom vo viacerých obchodných spoločnostiach, a to BAL TIP Slovakia, s.r.o. (tržby za rok - 5,96 mil. eur) a BAL TIP Trade, s. r. o. (tržby za rok 2021 - 904.081,- eur), žije nadštandardným spôsobom života, vlastní auto prémiovej značky, rodičia chodievali spolu aj s maloletým na luxusné dovolenky, výlety a podobne. Mesačné náklady na spoločnú domácnosť v čase, keď manželia spolu žili boli vo výške cca 4.000,- eur mesačne. Matka je v súčasnosti práceneschopná a poberá len dávku nemocenského poistenia vo výške cca 400,- eur mesačne. Po tom, ako ju otec maloletého vyhodil zo spoločnej domácnosti, si musela prenajať dvojizbový byt v D., za ktorý platí nájom 350,- eur mesačne. Matka musela tento byt kompletne zariadiť nábytkom a zariadením domácnosti spolu vo výške cca 4.000,- eur. Matka má v súčasnosti náklady len na maloletého vo výške spolu mesačne 720,- eur (strava 200,- eur, oblečenie 100,- eur, kurz anglického jazyka 40,- eur, poistenie maloletého 30,- eur, voľnočasové aktivity /kino, aquapark, vreckové/ 150,- eur, na benzín /matka vozí maloletého na futbal, na kurz anglického jazyka, ako aj pre potreby domácnosti a voľnočasové aktivity s maloletým/ 200,- eur). Uvedené tvrdenia matky nepoprel pred kolíznym opatrovníkom ani otec maloletého, pričom aj zo správy kolízneho opatrovníka vyplývajú tieto rozhodné a nesporné skutočnosti. Súd prvej inštancie sa však vyššie uvedenými skutočnosťami nijak nevysporiadal. Napriek diskrepancii príjmov a tomu, že otec maloletého v súčasnosti neprispieva matke na výživu a výchovu maloletého, ani na vedenie domácnosti matky s maloletým, návrh matky, aby nariadil neodkladným opatrením povinnosť otcovi platiť výživné aspoň vo výške 800,- eur tak, aby mal maloletý u matky zachovaný porovnateľný štandard, ako keď žili spolu s otcom v jednej domácnosti, bez akéhokoľvek odôvodnenia zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere nielen nesprávne a nezákonné, ale pre absenciu akéhokoľvek odôvodnenia aj arbitrárne. Je zrejmé, že s prihliadnutím na súčasné pomery rodičov, keďže matka je práceneschopná s príjmom cca 400,- eur mesačne, pričom len nájomné za prenajatý byt, v ktorom žije s maloletým musí platiť vo výške 350,- eur a pravidelne opakujúce sa náklady na maloletého sú vo výške cca 720,- eur mesačne, i vzhľadom na zjavnú diskrepanciu príjmov, je výživné požadované matkou v súlade s ust. § 366 CMP.

Matka v odvolaní ďalej namietala, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie jej bola znemožnená realizácia jej procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva matky na spravodlivý proces, k porušeniu práva matky a maloletého na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces garantovaného čl. 46 Ústavy SR, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Mala za to, že napádané rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, resp. práva na spravodlivý proces. Matka poukázala na to, že požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu, vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Súd prvej inštancie porušil ust. § 220 ods. 2 veta druhá a tretia CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je možné vyvodiť iba veľmi všeobecný záver, že podľa súdu nie je daný dôvod na určenie povinnosti otca platiť výživné, keďže osobná starostlivosť o maloletého je zabezpečovaná oboma rodičmi striedavo. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal potrebami maloletého (u matky) a možnosťami rodičov, výdavkami či príjmami rodičov, zjavnou diskrepanciou príjmov, na ktoré mal prihliadať a posudzovať z úradnej povinnosti. Iba nekriticky a bez ďalšieho posúdenia uviedol, že nie je daný dôvod na určenie povinnosti otca platiť výživné. Uvedené skutočnosti dokazujú, že absencia riadneho odôvodnenia napádaného rozhodnutia prvoinštančného súdu mala za následok vecnú nesprávnosť tohto rozhodnutia. Pri zjednodušenom dokazovaní pri neodkladnom opatrení nemôže byť spôsobená ujma na oprávnených záujmoch slabšej strany (maloletého). Z majetkových pomerov otca je zrejmé, že aj v prípade nesprávne určenej povinnosti otca platiť matke výživné na maloletého, otec vzhľadom na jeho pomery neutrpí žiadnu ujmu. Pri porovnaní ujmy na strane maloletého alebo prípadnej ujmy na strane otca mal súd prvej inštancie preto poskytnúť predbežnú ochranu záujmom maloletého. V tejto súvislosti poukázala

matka na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 171/2010 zo dňa 22.09.2010 a sp. zn. 3 Cdo 149/2010 zo dňa 05.08.2010. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, že zatiaľ neurčí výživné, nakoľko stanovil termín pojednávania na február 2023 a ponechal tak zatiaľ matku a maloletého minimálne tri mesiace bez poskytnutia akejkoľvek právnej ochrany, je nielen cynické, ale najmä nesprávne, nedôvodné a nezákonné.

Záverom odvolania matka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie tak, ako žiadala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov.

Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie považuje návrh matky za nedôvodný, preto nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľke, ktorá ani v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať nasledovné:

Z obsahu spisu vyplýva, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od augusta 2022, kedy matka mal. opustila spoločnú domácnosť. Z úradnej činnosti odvolacieho súdu je známe, že na Okresnom súde Galanta toho času prebieha konanie vo veci samej o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému, v ktorom je vytyčené pojednávania na 07.02.2023.

Matka s návrhom o rozvod manželstva zároveň podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zveriť mal. dieťa do jej osobnej starostlivosti a určiť výživné zo strany otca, avšak potrebu takejto úpravy ani podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčila. Matka dôvodila najmä tým, že nikdy nevyjadrila súhlas s tým, aby mal. bol v striedavej starostlivosti, má za to, že takýto režim nie je ani v záujme maloletého, navyše súd sa nezaoberal potrebami maloletého a možnosťami rodičov a jeho rozhodnutie nie je riadne odôvodnené a je arbitrárne. V súvislosti s prejavom nespokojnosti matkou maloletého s namietaným uznesením okresného súdu odvolací súd konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo, preto odvolacia námietka matky v tomto smere je nedôvodná.

Odvolací súd uvádza, že matka aj keď nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou, nepoprela tú skutočnosť, že jej realizácia prebieha, ktorá skutočnosť napokon vyplýva i zo šetrenia kolízneho opatrovníka. Pokiaľ do času, kým nebude rozhodnuté o rozvode manželstva, je o dieťa postarané spôsobom, ktorý obaja rodičia akceptujú (zo šetrenia kolízneho opatrovníka nevyplýva, že o dieťa nie je postarané, čo aj prvostupňový súd považoval za kľúčové), potom ako uviedol súd prvej inštancie nie je dôvod do tejto úpravy zasahovať a nie je žiaduce bez riadne vykonaného dokazovania zasahovať nariadením neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

Zo šetrenia vyplýva, že starostlivosť o maloletého je riadne zabezpečená, a preto i keď sa matka nestotožňuje s týmto spôsobom úpravy starostlivosti, prvoradá je záujem maloletého. Pozícia oboch rodičov vo vzťahu k opatere o maloleté dieťa je približne rovnaká, pričom na zistenie, ktorý z nich má lepšie predpoklady pre starostlivosť o dieťa, resp. zverenie ktorému z rodičov bude v najlepšom záujme dieťaťa, ako aj posúdenie eventuálnej striedavej osobnej starostlivosti rodičov o dieťa, sa vyžaduje vykonanie dokazovania, ktoré presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a ktoré bude vykonané v konaní vo veci samej. Úprava pomerov formou neodkladného opatrenia, ako aj zmena takejto úpravy má byť výnimočná s prihliadnutím na charakter tohto inštitútu. Táto skutková okolnosť ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia preto neobstojí.

Ani ďalšie matkou uvádzané tvrdenia však nie sú spôsobilé osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy. Nepochybne je v záujme maloletého dieťaťa, aby na jeho výživu prispieval aj otec, čo je jeho zákonná povinnosť, v tomto prípade však bolo preukázané, že otec sa na výžive maloletého podieľa a to i vzhľadom na spôsob starostlivosti o maloletého. Skutočnosť, že matka maloletého je nezamestnaná, neosvedčuje tú skutočnosť, že otec mal. má matke prispievať na výživu mal., keďže ako je už uvedené, tento sa podieľa na jeho výžive nielen osobnou starostlivosťou, ale hradí mal. potreby nevyhnutné na jeho výchovu a výživu a navyše matkou požadované výživné v rámci neodkladného opatrenia nie je opodstatnené ani z dôvodu jeho výšky. Treba pripomenúť, že ust. § 366 CMP umožňuje súdu neodkladným opatrením nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nevykonáva dôkladné dokazovanie ohľadom majetkových pomerov rodičov, ich možností a schopností, ani ohľadom odôvodnených potrieb maloletých detí, ale musí vychádzať z toho, čo zistil v rámci tohto skráteného konania, väčšinou bez výsluchu účastníkov a bez disponovania relevantnými listinnými dôkazmi. Preto svojím rozhodnutím neurčuje výživné podľa kritérií, ktorými sa inak riadi súd v konaní vo veci samej, ale sleduje hlavne účel, aby potreby detí boli dočasne zabezpečené aspoň výživným v nevyhnutnej miere. Vychádzajúc z veku maloletého a z obsahu spisu nevyplývajú žiadne mimoriadne zvýšené náklady na jeho výživu, považoval odvolací súd matkou navrhovanú sumu za sumu výživného, ktorá s ohľadom na okolnosti prípadu nespĺňa kritéria

výživného poskytovaného v nevyhnutnej miere. I keď matka tvrdí, že je nezamestná s príjmom 400,- eur, podľa správy zo šetrenia kolízneho opatrovníka, rodinný dom, ktorý opustila navrhovateľka patrí do bezpodielového spoluvlastníctva oboch manželov, podľa tvrdenia otca matka si zakúpila nový mobilný telefón, hoci mala funkčný, bola na dovolenke v Chorvátsku, čo naznačuje, že disponuje s finančnými prostriedkami, ktoré jej umožňujú vynakladať výdavky na starostlivosť o mal..

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam ani odvolací súd nepovažoval v tomto prípade za naplnené podmienky nevyhnutné na to, aby súd pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia. Berúc do úvahy charakter inštitútu neodkladného opatrenia tu samozrejme nebol priestor na podrobné vykonávanie dôkazov, keďže súd rozhodoval v skrátanom konaní, avšak tie skutkové zistenia, ktoré zo spisu vyplývajú, postačujú na vyslovenie záveru, že v súčasnosti potreba navrhovaného neodkladného opatrenia nie je osvedčená. Odvolací súd má za to, že pomery medzi účastníkmi sú dostatočne stabilizované na to, aby postačovali na preklopenie obdobia do právoplatného skončenia konania vo veci samej, v ktorom konaní súd vykoná riadne a úplné dokazovanie, na základe ktorého rozhodne o tom, komu z rodičov bude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti na čas po rozvode manželstva, v akom rozsahu a za akých podmienok bude druhý rodič oprávnený stykať sa s ním a v akej výške bude na dieťa platiť výživné.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu odvolacieho konania.

Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).